

Høieste, der er flet ved en saadan Stormflod, er, at der er revet et eller andet lille Hul i Diget, som har været overordentlig let at udbedre igjen. Jeg kan derfor ikke se, at der navnlig paa denne Strækning er nogenjomhelst Anledning til at fravige enten den Afstand, der er mellem disse Værker, der ligge der, eller deres Længde. Skulde man, som det synes at fremgaa af Erklæringen, anlægge det dobbelte Antal Værker, vilde man med det Samme forøge Beføstningen til det Dobbelte, og det anser jeg for at være aldeles unyttigt. Det Eneste, man kunde gjøre, er at anbringe en Pælevæg eller i Fortsættelse fra Høvdens Hoved til Digets Krone for at give Diget en vis Styrke, det er det Høieste, der behøves, men for Resten kan man bygge ved Bobbjerg som ved alle andre Steder. Hvorvidt det vil blive dyrere at bygge der, kan jeg ikke have nogen afgjort Mening om, det er lettere at transportere Materialerne, det Eneste, der er besværligt, er at føre dem ned ad Strænten, saa det ene vil sandsynligvis opveie det Andet. — Med Hensyn til det stillede Endringsforslag, der gaar ud paa en Nedsættelse af 286,000 Kr., da skal jeg dertil tillade mig at bemærke, at jeg anser det for i høieste Grad uheldigt, at foretage en saa betydelig Reduktion af den Bevilling, som har været forlangt. Man maa erindre, at Bevillingen er ikke til nye Værker, men til en Forstærkning af allerede opførte Værker, der fra først af have viist sig at være for svagt konstruerede, og som man nu vil forstærke saaledes, at de blive fuldstændig permanente, og man risikerer let ved for længe at udsætte at udføre denne Forstærkning at komme til at tabe meget betydelig. Man vil i Stedet for, som det synes, her at opnaa en Besparelse i nærværende udsætte sig for at faae betydelig forøgede Udgifter. Der er endnu en Omstændighed, som gjør, at man maa handle med Forsomsomhed, og navnlig paa Strækningen af Kyften omkring ved Thyborøn, hvor Forholdene ere allervanskeligst, søge at fremme Sikringen saa hurtig som muligt. Der er Syd for Thyborøn By en stærk Tilsvælgelighed til, at Havet vil bryde frem, og det har nu i sidste Efteraar stadig gaaet over, fordi Forstranden ligger næsten under daglig Høivande. Jeg var derude den første Stormdag den 27de Oktober, og da gif der en ret lidelig Strøm over Tangen. Den var ikke stærkere, end at man kunde kjøre og vade derigennem. Men Stormfloden vedblev i nogle Dage efter, saa at der kom en betydelig Mængde Vand over, og jo længere det varer ved, jo større Vandmængde kommer

der over, og jo mere skjærer det ud, saa at man let er udsat for, at der kunde ske et stort Gjennembrud der, og det vilde medføre stor Forstyrrelse og ogsaa tillige betydelige Udgifter, inden man faaer dette Forhold rettet igjen. Jeg anser det derfor for i høieste Grad uheldigt, at man saa betydeligt har nedsat netop de Bevillinger, her er Tale om; thi det kan man være forvissset om, at de Mænd, der have afgivet den Erklæring, som den høitæredede Minister har lagt til Grund for sine Forlangender, virkelig ikke have forlangt Mere, end de have anset for i allerhøieste Grad paatrængende nødvendigt. Derfor anser jeg det for meget uheldigt, at man ikke omtrent er gaaet til det fulde Beløb, som her er forlangt Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 293 om en Bevilling til Anskaffelse af et Dampskib og nogle Apparater — man kalder dem „Harver“ — til at kradsje op i Grunden i Limfjorden indenfor Thyborønkanal, skal jeg erkjende, at der derved er gjort et Skridt til at hidføre Forbedring af Seiladsen igennem Thyborønkanal, hvortil der er overordentlig stor Trang, og det fortjener for saa vidt at paastjønnes. Jeg vilde imidlertid have ønsket, at man i Stedet derfor havde fulgt, hvad Kommissionens Flertal i den Henseende foreslog, hvorefter man ogsaa til Dels havde tænkt sig at kunne benytte saadanne Opkradsninger, men det var dog kun under visse Forudsætninger. Men det, som Kommissionens Flertal havde foreslaaet, var Anskaffelsen af et Mudderskib i Lighed med dem, som nu i det sidste Aarstid har arbejdet paa Hals Barre, hvor Forholdene have en vis Lighed med dem, som ere til Stede indenfor Thyborøn Kanal. De anførte Harver, denne Opkradsning af Bunden, har jo den Mangel, at man slet ikke er Herre over, hvor det Materiale bliver af, som løsnes i Bunden. Det er jo Strømmen, som maa føre det bort, og det kan derfor lige saa let flyde hen og lægge sig et Sted, hvor det gjør den samme Fortræd som der, hvor det har ligget, og man kan derfor komme til gjentagne Flytninger. Jeg tror i alt Fald, det vilde blive en høist usuldskommen Udbygning af Seiløbet. Men, som sagt, det er bedre end Intet. Naar man derimod havde anskaffet et virkelig Mudderskib, vilde man — jeg antager nemlig, at man kun vil kunne bruge denne Opkradsning i enkelte Tilfælde — kunne faae en almindelig Opnudring, og dette Skib, som er fuldstændig selvbevægelig som ethvert Dampskib, vilde kunne gaa hen og løse Materialet af, hvor man vil have det lagt; derved vilde man opnaa det, man egentlig tilsigter, og dette vilde have en saa overordent-